

BİRİKİMLER III Tanıtım ve Ödül Töreni Konuşması

Şerife ARIMAN

30.04.2009, Feshane

Saygıdeğer davetliler ve kıymetli genç hukukçu arkadaşlarım, kardeşlerim,

Bugün, alanında ilk ve halen tek olan bir hukuk okulunun- Genç Hukukçular Hukuk Okumaları Grubu'nun birikimlerinin ödüllendirileceği günde bizimle birlikte olduğunuz için teşekkürlerimi sunuyorum. Hukukun ve hukukçunun kıymetini bilen, hukuk çalışmalarına destek veren siz değerli misafirlerimiz ve Türkiye'deki en iyi/en donanımlı hukukçuların bir arada bulunduğu bu güzide topluluğa hitap ediyor olmaktan onur duyuyorum.

Başlangıcını hatırlayamayacağımız kadar eski olduğumuz, sanki hep içinde var olduğumuz ortamlar, tanışıklığımızı anımsayamayacağımız kadar hep bir olduğumuz insanlar, lafzen bir takvim versek de ruhen tarihini koyamadığımız başlangıçlar vardır. Genç Hukukçular Hukuk Okumaları Grubu çalışmaları bu yönü ile ezeli. Lafzen 12 yıldır sürmekte olan çalışmalarımız güzelliğini, birikimini sadece istikrara borçlu... Ben 8 yıldan bu yana Genç Hukukçular Hukuk Okumaları grubu öğrencisiyim. Son bir buçuk yıldır Ankara'da ikamet etmekte olduğundan Ankara grubuylayım. Eylül 2008 tarihinde Genç Hukukçular Hukuk Okumaları Grubunun Ankara'ya da bereketini götürmesi için Ankara'da çalışmamız başlamış olup; her mübarek Salı günü gerçekleştirilen hukuk çalışmalarımıza, çarşamba gününü de eklemiş olduk. Ve burada Çarşamba gurubundan yaklaşık 20 arkadaşımızla aranızda bulunuyoruz.

Ankara grubundaki öğrenci sayımız 50'yi geçmişken, İstanbul çalışmalarında da 250'den fazla kişinin ismi ve emeği var. Bunların içerisinde hâkim var, savcı var, akademisyen, avukat, stajyer, üniversite öğrencisi ve fahri hukukçular var.

Ancak okulumuzun, Genç Hukukçular Hukuk Okumaları Grubunun mezuniyet için bir tarih öngörüsü yok, mezunu yok, diploması yok. Bizim bir akademisyen titizliği ile yaptığımız okumalarımız, hazırladığımız, sunduğumuz birikimlerimiz, hukuki tartışmalarımız ve omuz omuza tek safta çok sesle duran kardeşliğimiz var. Çok sesle, çok renkle, farklı farklı görüşlerle zenginleştirdiğimiz kardeşliğimiz ise hukuku yorumlamak ve yaygınlaştırmak hususunda birbirini besleyen sese dönüşme temayülü ve istidadı göstermekte...

Evet, bu okuldan mezuniyetimiz yok! Çünkü içinde bulunduğumuz hukuk devletinin(!), bu okuldan mezun olamayacağımız kadar hukuksuzluğu; yırtıcı orman yasaları, herkese eşit imkânsızlıkları, bazılarının büsbütün insafsızlıkları var... Kendi elimizle üretmediğimiz ve kendi ayağımızla içine düşmediğimiz bu hukuksuz toplumun, gerginlikleri, ayrılmışlıkları, dış tehditleri, hukuk cinayetleri; gerilimin artmasından ekmek yiyenleri ve tüm bu olup biteni kabulleneni, kaygısızca izleyenleri var...

Biz genç hukukçular tüm bu olup bitenlerin ancak devletin ve toplumun tüm kılcal damarlarında hukukun dolaşması, hukukun yaygınlaştırılması ile çözülebileceğine inanıyoruz. Ne yazık toplumda buna inananların sayısı az; fakat ne güzel ki çoğu burada ☺

Bizler, her türlü siyaset ve ideolojiden bağımsız bir yargı sisteminin, güçlü bir adalet mekanizmasının, herkese eşit ve özgürlükçü bir hukuk algısının toplumda yeşermesi/yerleşmesi gerektiğine inanıyoruz. Sadece inanmakla, inandık demekle iman etmiş olmadığımızı biliyor ve Allah'ın kutsal vadide Hz Musa'ya seslenirken asanı taşa vur dediğini hatırlıyoruz. Hatırlayın; Bakara 60.ayette, Musa kavmi için su aramıştı o zaman Allah ona: "Asanı taşa vur" demişti de ondan oniki pınar fışkırmıştı böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Biz kavmimiz için su arıyoruz. Biz asalarımızı taşa vuruyoruz. Allahın bize verdiği donanımları, bilgileri, bulunduğu konuları, aklımızı, imkânlarımızı seferber ediyor, sorumluluklarımızı biliyor, gayret ediyor, infak ediyoruz.

Genç Hukukçular Hukuk Okumaları grubu çalışmasının kurucusu ve bu çalışmada büyük emek sahibi olan Muharrem hocamızı, sadece bu çalışmaya olan katkıları için değil; her birimizin ayrı ayrı derdini dert edindiği, kendi hayatından önce bizim hayatlarımızı yaşadığı ve bizlere de başkalarının hayatını yaşama, başkalarının derdiyle dertlenme keyfiyetini lezzetini öğrettiği için şükranlarımı sunuyorum...

Sözlerimi çok sevdiğim bir dua ile noktalıyorum.

Allahım! Bizi bırakma!

Çünkü özgürlüğümüz, halkın köleliğine neden olabilir.

Çünkü dinimiz, bir dinî görüntü ardında gizlenebilir, gömülebilir.

Çünkü halk bizi, taklit olunan biri, ya da taklitçi yapabilir.

Çünkü hak bildiğimiz şeyleri kötü biliyorlar diye gizleyebiliriz...

Ey Resulullah'ı gönderen! Bizi, her şeye evetçi bir tavır takınanlardan eyleme!

Akidemizi sorunlarımızın elinden kurtar ve koru!

Bize sorumluluktan kaçan inanç ucuzluğuna karşı dayanma gücü ver!